

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5Sžk/30/2019
Identifikačné číslo spisu: 6017200731
Dátum vydania rozhodnutia: 29.04.2021
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6017200731.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. v právnej veci žalobcov: 1. Združenie Slatinka (občianske združenie), so sídlom A. Sládkovičova 2, 960 01 Zvolen, IČO: 31 936 105, 2. Rieka - združenie na ochranu vodných tokov (občianske združenie), so sídlom Čadca Rieka 230, 022 01 Čadca, IČO: 42 225 671, 3. RNDr. M. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., 4. Ing. G. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., 5. Ing. F. E., Z., bytom O. O., 6. P. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom O., zastúpených: Mgr. Kristínou Babiakovou, advokátkou so sídlom Holubyho 37, 902 01 Pezinok, proti žalovanému: Okresný úrad Banská Bystrica, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, 974 05 Banská Bystrica, za účasti ďalších účastníkov: 1. Hydro Development s.r.o., so sídlom Opoj 271, 919 32 Opoj, IČO: 47 237 155, zastúpený advokátskou kanceláriou URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom Skuteckého 17, 974 01 Banská Bystrica, 2. Hron pre slobodné rieky, Občianske združenie, so sídlom Šmidkeho 7, 906 06 Zvolen, 3. Klub slovenských turistov, so sídlom Záborského 33, 831 03 Bratislava, 4. Miestna Organizácia SRZ - Nová Baňa, so sídlom Ul. Mieru č. 29, 968 01 Nová Baňa, 5. B. U., bytom X., 6. H. I., bytom X., 7. T. A., bytom Q., 8. M. U., bytom O., 9. V. B., bytom P., 10. P. F., bytom P. 11. T. F., bytom P., 12. F. C., bytom P., 13. O. O., bytom O., 14. G. O., bytom O., 15. Mgr. J. X., bytom O. (ako právny nástupca účastníka: RSDr. P. X., zomrel dňa X.X.XXXX), 16. J. G., bytom P., 17. T. F., bytom X., 18. B. F., bytom X., 19. Mgr. J. A., bytom Z., 20. B. F., X., 21. O. J., bytom Z., 22. P. A., bytom Z., 23. T.D., bytom Z., 24. L. J., bytom X., 25. P. F., bytom X., 26. Bc. E.D., bytom A., 27. K. O., bytom A., 28. Mgr. P. A., bytom O., 29. F. O., bytom O., 30. T. E., bytom O., 31. Ing. P. B., bytom R., 32. Ing. P. V., bytom Z., 33. M. O., bytom O., 34. F. O., bytom O., 35. T. X., bytom O. (ako právna nástupkyňa účastníka: RSDr. P. X., zomrel dňa X.X.XXXX), 36. PRALES, organizačná zložka, so sídlom Komenského 21, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-BB-OOP3-2017/023141-005 zo dňa 24.10.2017, konajúc o kasačnej sťažnosti ďalšieho účastníka 1. Hydro Development s.r.o. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/166/2017-206 zo dňa 7. februára 2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti právoplatnému rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 24S/166/2017-206 zo dňa 7. februára 2019 z a m i e t a.

Žalobcom priznáva právo na úplnú náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi.

Žalovanému a ďalším účastníkom konania sa náhrada trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“ alebo „správny súd“) rozsudkom č. k. 24S/166/2017-206 zo dňa 7. februára 2019 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d) a g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „S.s.p.“) rozhodnutie žalovaného - Okresného úradu Banská Bystrica, odbor opravných prostriedkov č. OU-BB- OOP3-2017/023141-005 zo dňa 24.10.2017 a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy - Okresného úradu Žarnovica, odbor starostlivosti o životné prostredie č. OU-ZC-OSZP-2017/000181 zo dňa 25.05.2017 zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol s poukazom na § 167 ods. 1 a § 169 S.s.p. tak, že žalovaný je povinný v plnom rozsahu nahradiť žalobcom dôvodne vynaložené trovy konania a ďalším účastníkom konania náhradu trov konania nepriznal.

2. Napadnutým rozhodnutím č. OU-BB-OOP3-2017/023141-005 zo dňa 24.10.2017 žalovaný ako príslušný orgán štátnej správy podľa § 4 ods. 2 zákona č. 180/2013 Z. z. o organizácii miestnej štátnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov a ako príslušný odvolací orgán podľa § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) v súlade so zákonom č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 24/2006 Z. z.“) v odvolacom konaní v súlade s § 59 ods. 1 správneho poriadku preskúmal rozhodnutie Okresného úradu Žarnovica, odboru starostlivosti o životné prostredie č. OU-ZC-OSZP-2017/000181 zo dňa 25.05.2017, ktorý na základe výsledku procesu posudzovania podľa § 37 zákona č. 24/2006 Z. z. platnému ku dňu 31.12.2016 a v súlade s § 46 a § 47 správneho poriadku vydal záverečné stanovisko pre spoločnosť Hydro Development, s.r.o. k výstavbe a následne prevádzke navrhovanej činnosti „Malá vodná elektrárň Hronský Beňadik“ na rieke Hron v r. km 85,3 v k.ú. O.. Na základe výsledkov odvolacieho konania odvolanie žalobcov a ďalších účastníkov (špecifikovaných vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia) proti rozhodnutiu orgánu verejnej správy prvého stupňa podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol a napadnuté rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa potvrdil.

3. Prvostupňový orgán verejnej správy vydaním rozhodnutia - záverečného stanoviska č. OU-ZC-OSZP-2017/000181 zo dňa 25.05.2017 súhlasil s realizáciou navrhovanej činnosti v druhom (upravenom) variante (variant navrhovanej činnosti uvedený v Rozsahu hodnotenia a Správe o hodnotení a v časti II.6. Záverečného stanoviska ako „variant č. 2“) za predpokladu splnenia podmienok a realizácie opatrení uvedených v bode VI.3 Záverečného stanoviska. V Záverečnom stanovisku prvostupňový orgán verejnej správy uviedol základné údaje o navrhovateľovi a navrhovanej činnosti (názov, účel, užívateľa, umiestnenie, termín začatia a skončenia výstavby a prevádzky navrhovanej činnosti, stručný popis technického a technologického riešenia, popísal jednotlivé stavebné objekty navrhovanej stavby SO-01 až SO-10, vrátane opisu odlišných stavebných objektov 1. a 2. variantu). Ďalej popísal priebeh posudzovania nasledovne: Navrhovateľ predložil prvostupňovému orgánu verejnej správy zámer MVE Hronský Beňadik 16.12.2014, ktorý vypracoval RNDr. Vladimír Druga - EKOSPOL, Malachov, následne prvostupňový orgán verejnej správy v zisťovacom konaní podľa § 29 zákona č. 24/2006 Z. z. rozhodol rozhodnutím zo dňa 27.01.2015, že navrhovaná činnosť sa bude posudzovať podľa zákona. Na základe Rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti určeného prvostupňovým orgánom verejnej správy zo dňa 11.02.2015 RNDr. Vladimír Druga - EKOSPOL, Malachov vypracoval pre navrhovateľa Správu o hodnotení navrhovanej činnosti, ktorá bola prvostupňovému orgánu verejnej správy predložená dňa 18.11.2016 a ktorá bola vypracovaná podľa § 31 a prílohy č. 11 zákona č. 24/2006 Z. z., v ktorej bola posúdená navrhovaná činnosť z hľadiska vplyvu na životné prostredie v dvoch variantoch riešenia navrhovanej činnosti (základný variant a upravený variant), zároveň boli vplyvy navrhovanej činnosti porovnané s nulovým variantom. Prvostupňový orgán verejnej správy rozoslal Správu o hodnotení na zaujatie stanoviska rezortnému orgánu, dotknutým orgánom, dotknutým obciam, dotknutým organizáciám a dotknutej verejnosti. Uvedené subjekty doručili písomné stanoviská a vyjadrenia k Správe o hodnotení. Táto Správa bola zároveň zverejnená na webovom sídle Ministerstva životného prostredia SR, dotknuté obce informovali o jej doručení, vrátane záverečného zhrnutia na úradnej tabuli obcí a bola sprístupnená verejnosti po

dobu min. 30 dní. Súčasne bola Správa o hodnotení verejne prerokovaná s občanmi dotknutých obcí dňa 05.12.2016, pričom prvostupňový orgán verejnej správy v Záverečnom stanovisku opísal kedy a ako sa Správa o hodnotení prerokovala s verejnosťou (vrátane stručného opisu stanovísk zúčastnených subjektov a stanovísk zástupcov navrhovateľa, resp. spracovateľa Správy o hodnotení). V časti III. bod 4. Záverečného stanoviska prvostupňový orgán verejnej správy stručne uviedol obsah písomných stanovísk a v nich uvedených požiadaviek predložených k Správe o hodnotení, ako aj jeho stručné vyjadrenie k nim. Konkrétne v bodoch 4.1. až 4.6. uviedol, že požiadavky Ministerstva životného prostredia SR, sekcia vôd, Ministerstva dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja SR, sekcia železničnej dopravy a sekcia záležitostí EÚ a zahraničných vzťahov, odbor rozvoja dopravnej infraštruktúry, Ministerstva hospodárstva SR, sekcia energetiky, Regionálny úrad verejného zdravotníctva Žiar nad Hronom, sú akceptované. K stanovisku Úradu BBSK (bod 4.7.), ktorý žiadal zosúladiť navrhovanú činnosť so záväznou časťou Územného plánu vyššieho územného celku Banskobystrický kraj, konkrétne s regulatívmi v oblasti rekreácie a turistiky (regulatív 3.1.6.), prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že uvedená požiadavka je akceptovaná v Správe o hodnotení v prílohe č. 2.2.9., pričom v kapitole C.II.19 je uvedené, že navrhovaná MVE nie je v rozpore s regulatívom vodnej turistickej trasy, pričom splavovanie vodných plavidiel sa rieši náhradným obtokovým korytom; vodný koridor je riešený aj v kapitole 2.5. prílohy č. 2.2.5.; ďalej s regulatívom 4.9. (zabezpečiť systémovými opatreniami elimináciu stresových faktorov pôsobiacich na prvky územného systému ekologickej stability), prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že požiadavka je akceptovaná v Správe o hodnotení (kapitola C.II.19. a C.IV.), s regulatívom 7.1.12 (zabezpečiť ochranu pred povodňami) uviedol, že požiadavka je akceptovaná v Správe o hodnotení (príloha č. 2.2.4. a kapitola C.IV.), s regulatívom 7.2.14 (umiestňovať MVE výlučne na existujúcich vodohospodárskych stavbách a bariérach vodných tokov s podmienkou ich spriechodnenia pre ryby a ostatné vodné živočíchy) uviedol, že požiadavka je rozpracovaná v Správe o hodnotení kapitola C.II.19., i keď v bode 19.1.2. sa uvádza, že zámer je v nesúlade s regulatívom 7.2.14., lebo navrhovaná činnosť nie je umiestnená na existujúcej vodohospodárskej stavbe alebo existujúcej bariére. Poukázal však na text, že zámer je v súlade s regulatívom 7.2.13. (MVE umiestňovať len v lokalitách s technicky využiteľným hydroenergetickým potenciálom pri zohľadňovaní environmentálnych aspektov a ich oprávnených záujmov v území, vrátane zachovania podmienok plavby na vodných cestách), MVE je v zozname technicky využiteľných profilov a v zozname strategických profilov platného HEP pre zabezpečenie energetickej politiky SR v oblasti využitia obnoviteľných zdrojov pre výrobu elektrickej energie. K stanovisku Okresného úradu Banská Bystrica, odbor starostlivosti o životné prostredie (bod 4.8.), ktorý uviedol, že spracovateľ v Správe o hodnotení nedostatočne vypracoval kapitolu III. Hodnotenie predpokladaných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, vrátane zdravia a odhad ich významnosti, ďalej poukázal na potrebu vyhodnotiť ekologický stav dotknutého útvaru povrchových vôd s prihliadnutím na kumulatívny vplyv navrhovanej MVE, existujúcich MVE a tých, ktoré sú v rôznom štádiu povoľovacích konaní (na vodnom útvaru SKR 0004 bolo žiaduce zaoberať sa okrem MVE Kozmálovce, Hronská Dúbrava a Psiare aj vplyvom ďalších MVE na rieke Hron, ktoré sú v rôznom štádiu povoľovacích konaní (napr. Rudno nad Hronom, Bzenica, Šášovské Podhradie, Jalná), z ktorých každá bude mať obdobný dopad na životné prostredie a ich vplyv sa bude kumulovať; ďalej že odborným podkladom pre Správu o hodnotení malo byť aj primárne posúdenie MVE od VÚVH a následne posúdenie podľa čl. 4.7. RSV, prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že požiadavka je akceptovaná čiastočne, v Správe o hodnotení bol posúdený kumulatívny vplyv s VD Veľké Kozmálovce a MVE Hronský Beňadik a podľa stanoviska VÚVH z tzv. primárneho posúdenia bol posudzovaný kumulatívny vplyv aj s MVE Jalná a MVE Žiar nad Hronom, pričom prvostupňový orgán verejnej správy vyslovil názor, že kumulatívne vplyvy budú ďalej riešené aj v následnom posudzovaní podľa čl. 4.7. RSV. Pokiaľ namietateľ nesúhlasil s názorom spracovateľa, že nie je v jeho kompetencii zaoberať sa v rámci Správy o hodnotení požiadavkami čl. 4.7. RSV, prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že požiadavka je akceptovaná čiastočne, pričom poukázal na to, že vykonal telefonické konzultácie s VÚVH aj s OÚ Banská Bystrica, pričom názory na to, kedy je potrebné vykonať posudzovanie infraštruktúrnych projektov podľa čl. 4.7. RSV sa rôznia. Uzavrel, že požiadavky čl. 4.7. RSV budú riešené v následnom posúdení. K stanovisku Okresného úradu Žarnovica, odbor starostlivosti o životné prostredie, orgán štátnej správy vo veciach ochrany prírody a krajiny (bod 4.9.), ktorý vo vzťahu k vyhodnoteniu vplyvov navrhovanej činnosti na faunu, flóru a ich biotopy v Správe o hodnotení uviedol, že by sa realizáciou MVE zásadne

zmenili podmienky pre prírodné druhy rýb a došlo by k ich ústupu, resp. k ich úplnej degradácii a následne výmene druhového zloženia v prospech pre tento úsek netypických druhov rýb, ďalej že zároveň dôjde k výraznej zmene v transporte potravy, zmene kyslíkového režimu, chémie a biológie vody a zhromažďovaniu znečisťujúcich látok, čím dôjde k významnej zmene ichtyocenózy a následným poklesom FIS a tým k zhoršeniu ekologického stavu, pričom daný stav nie je možné vyriešiť akokoľvek dokonalým rybovodom, ďalej že umiestnením MVE by došlo k negatívnemu vplyvu na pobrežné ekosystémy rastlín a živočíchov, vrátane negatívneho vplyvu na vtáctvo Hrona a jeho brehových porastov, ďalej uviedol, že je potrebné prehodnotiť efektívnosť, únosnosť a počet navrhovaných elektrární na území stredného Hrona a všetky negatívne vplyvy spojené s výstavbou a následnou činnosťou týchto MVE, ďalej poukázal na to, že z hľadiska ochrany prírody a krajiny nemožno neprihliadať ani na okolnosť, že predmetné územie patrí do navrhovaného Územia európskeho významu „Stredný tok Hrona“, SKUEV 0947 (v mesiaci november 2016 sa konalo prerokovanie zaradenia navrhovaného územia do Národného zoznamu území európskeho významu z dôvodu zachovania alebo zlepšenia stavu ochrany biotopov a niektorých druhov európskeho významu); ďalej uviedol, že v tejto súvislosti by sa v prípade zaradenia dotknutého územia do územia európskeho významu zmenil aj stupeň územnej ochrany na stupeň ochrany 2, pri ktorom by sa vyžadoval súhlas orgánu ochrany prírody na umiestnenie zariadenia na vodnom toku alebo na inej vodnej ploche neslúžiaceho plavbe alebo správe vodného toku alebo vodného diela, pričom vzhľadom na uvedené námietky namietateľ s výstavbou MVE nesúhlasil, prvostupňový orgán verejnej správy k uvedeným námietkam uviedol, že požiadavky sú akceptované čiastočne, problematika je spracovaná v príslušných častiach Správy o hodnotení (kapitola C.III.7, príloha č. 2.2.6.). K námietke o prehodnotení efektívnosti únosnosti a počtu navrhovaných elektrární na území Stredného toku Hrona a ich negatívnych vplyvov prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že toto nepatrí do pôsobnosti navrhovateľa MVE Hronský Beňadik a táto požiadavka mala byť zohľadnená v procese schvaľovania strategického posudzovania celoštátnej koncepcie využitia HEP. Ďalej uviedol, že kumulatívne vplyvy boli čiastočne riešené v Správe o hodnotení a aj v stanovisku z primárneho posúdenia stavby. Navrhovaná činnosť sa nenachádza v Národnom zozname ÚEV, a preto sa navrhovaná činnosť neposudzuje a neporovnáva voči pripravenému zámeru ÚEV „Stredný tok Hrona“. Ďalej poukázal na to, že MVE je riešená na hranici navrhovaného územia európskeho významu, do navrhovaného územia zasahuje úsek vzdušia. K stanovisku Okresného úradu Žarnovica, odbor starostlivosti o životné prostredie, orgán štátnej správy ochrany ovzdušia (bod 4.10.), Okresného úradu Žarnovica, odbor starostlivosti o životné prostredie, orgán štátnej správy v odpadovom hospodárstve (bod 4.11.), Okresného úradu Žiar nad Hronom, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (bod 4.12.), Okresného úradu Žiar nad Hronom, pozemkový a lesný odbor (bod 4.13.) prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že ich požiadavky boli akceptované a zahrnuté do podmienok Záverečného stanoviska. K stanovisku Štátnej ochrany prírody, Správa CHKO, Štiavnické Vrchy (bod 4.14.), ktorý uviedol, že navrhovaná MVE je riešená na hranici navrhovaného územia európskeho významu pre spoločensvá charakteru mokradí a trval na názore, že je potrebné spracovať záväzný koncepčný materiál, ktorý by stanovil únosný počet elektrární a miesta ich umiestnenia na strednom úseku rieky Hron tak, aby boli zohľadnené všetky požiadavky danou problematikou dotknutých orgánov a organizácií, ďalej že realizáciou MVE by sa zásadne zmenili podmienky pre prírodné druhy rýb a došlo by k ich ústupu, resp. k ich úplnej degradácii a následnej výmene druhového zloženia v prospech pre tento úsek netypických druhov rýb, pričom z uvedeného dôvodu v koncepcii HEP vodných tokov Slovenska výstavbu MVE Hronský Beňadik neodporučil, a to aj s poukazom na RSV, prvostupňový orgán uviedol, že požiadavky tohto subjektu sú akceptované čiastočne (kapitola C.III.7., príloha č. 2.2.6. ichtyologická štúdia rieky Hron), pričom prvostupňový orgán verejnej správy určil podmienku na päťročný monitoring vplyvu stavby na ichtyofaunu po ukončení stavby. Vo vzťahu k prehodnoteniu efektívnosti únosnosti a počtu navrhovaných elektrární na území stredného Hrona a ich negatívnych vplyvov uviedol, že toto nepatrí do pôsobnosti navrhovateľa, pričom kumulatívne vplyvy boli čiastočne riešené v Správe o hodnotení a v stanovisku z primárneho posúdenia stavby. Navrhovaná činnosť sa nenachádza v Národnom zozname ÚEV. K stanovisku Slovenského vodohospodárskeho podniku, š.p. (bod 4.15.) a Železníc SR Bratislava, generálne riaditeľstvo, odbor expertízy (bod 4.16.) prvostupňový orgán verejnej správy uviedol, že požiadavky sú akceptované a zahrnuté v podmienkach Záverečného stanoviska.

4. V časti III.5. Záverečného stanoviska prvostupňový orgán uviedol, že mu dňa 25.04.2007 bol doručený Odborný posudok v zmysle § 36 ods. 2 zákona č. 24/2006 Z. z. (ďalej len „Odborný posudok“ alebo „OP“) vypracovaný RNDr. F. B. zapísaným v zozname odborne spôsobilých osôb na posudzovanie činnosti na životné prostredie (ďalej aj „spracovateľ OP“). Spracovateľ OP vypracoval odborný posudok na základe predloženej SOH vrátane príloh, na základe určenia príslušným orgánom, doručených stanovísk k SOH, zápisu z verejného prerokovania navrhovanej činnosti, podkladových materiálov a doplňujúcich informácií poskytnutých navrhovateľom činnosti a spracovateľom SOH, ako aj na základe vlastných skúseností s prípravou a realizáciou obdobných činností. Následne prvostupňový orgán uviedol stručne výsledok vyhodnotenia SOH z rôznych hľadísk nasledovne: Z hľadiska vyhodnotenia správy po formálnej stránke bola SOH vyhodnotená ako spĺňajúca všetky náležitosti stanovené zákonom a spracovaná v štruktúre podľa odporúčaného obsahu a štruktúry SOH. Po obsahovej stránke je SOH spracovaná prehľadne a zrozumiteľne z hľadiska vecného aj obsahového na dobre úrovni, obsahuje niekoľko menších nedostatkov, ktoré vychádzajú z rozsahu hodnotenej problematiky a z absencie niektorých vstupných dát, ktoré budú súčasťou pripravovanej projektovej dokumentácie. Tieto nedostatky spracovateľ OP vyhodnotil ako nemajúce vplyv na priebeh a proces posudzovania. Z hľadiska vyhodnotenia stanovísk zainteresovaných subjektov spracovateľ OP zhodnotil opodstatnenosť jednotlivých pripomienok. Z hľadiska vyhodnotenia úplnosti zistenia kladných a záporných vplyvov navrhovanej činnosti, vrátane ich vzájomného pôsobenia spracovateľ OP uviedol, že hodnotenie predpokladaných pozitívnych a negatívnych vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie prináša relevantné údaje o prírodných podmienkach sledovaného územia v mieste a okolí lokality navrhovanej činnosti, pričom jednotlivým zložkám prostredia je venovaná primeraná pozornosť vzhľadom na charakter navrhovanej činnosti a primeraná pozornosť je venovaná aj zhodnoteniu konkrétnych častí prírodného a životného prostredia priamo zasiahnutých navrhovanou činnosťou. Z hľadiska vyhodnotenia použitých metód hodnotenia a úplnosti vstupných informácií spracovateľ OP uviedol, že boli zvolené vhodné metódy hodnotenia, zdrojom údajov boli primerané odborné podklady, vstupné informácie pokrývajú potreby posúdenia vplyvu navrhovanej činnosti na životné prostredie podľa zákona, technické podmienky výstavby a prevádzky navrhovanej činnosti a opatrenia na ochranu zložiek prírodného a životného prostredia budú riešené v rámci projektovej prípravy a budú predmetom schvaľovania v stavebnom konaní podľa osobitných predpisov. Z hľadiska vyhodnotenia variantov riešenia navrhovanej činnosti spracovateľ OP uviedol, že správa o hodnotení bola na základe určeného Rozsahu hodnotenia spracovaná v dvoch realizačných variantoch, zároveň bol rozpracovaný a posúdený nulový variant. Z hľadiska návrhu opatrení a podmienok na vylúčenie alebo zmiernenie nepriaznivých vplyvov navrhovanej činnosti spracovateľ OP konštatoval, že opatrenia uvedené v SOH v kapitole IV. boli v priebehu procesu posudzovania vplyvov v pripomienkovom konaní akceptované. Tieto spracovateľ OP akceptoval po doplnení, resp. upravení o návrhy opatrení vychádzajúcich z písomných stanovísk dotknutých orgánov a organizácií a ostatných zainteresovaných subjektov. V závere spracovateľ OP uviedol, že SOH spĺňa požiadavky podľa zákona a primerane poukazuje na oblasti s potenciálnymi vplyvmi realizácie navrhovanej činnosti na životné prostredie. Predložená SOH podľa neho deklaruje, že potenciálne negatívne vplyvy výstavby a prevádzky navrhovanej činnosti budú riadené a eliminovateľné dôsledným dodržaním realizácie opatrení a podmienok na ich vylúčenie alebo zníženie. Čiastkové výhrady uvedené v posudku, ako aj opodstatnené pripomienky dotknutých orgánov a odborných organizácií musia byť predmetom riešenia v rámci procesu predprojektovej prípravy, tvorby projektovej dokumentácie a schvaľovania procesu stavebného konania. Spracovateľ OP sa stotožnil so závermi spracovateľa SOH „na základe záverov komplexného posúdenia navrhovanej činnosti podľa zák. č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie a o zmene a doplnení niektorých zákonov pre realizáciu odporúčame variant navrhovanej činnosti posúdený podľa zákona a uvedený v rozsahu hodnotenia a správe o hodnotení ako variant 2“. Spracovateľ OP v závere posudku vzhľadom k tomu, že v procese hodnotenia nezistil žiadne závažné skutočnosti a nevzniesol žiadne významné dôvodné pripomienky k navrhovanej činnosti, ktoré by mali vplyv na hodnotenie, odporučil uskutočniť realizáciu navrhovanej činnosti MVE Hronský Beňadik. Odporúčané závery z Odborného posudku, ktorý spracovateľ vypracoval boli využité ako podklad pri spracovaní kapitoly VI.3. Záverečného stanoviska.

5. Prvostupňový orgán verejnej správy v bode IV. Záverečného stanoviska „Komplexné zhodnotenie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia“ uviedol, že celkové vplyvy

navrhovanej činnosti na dotknuté územie boli komplexne zdokumentované a vyhodnotené na základe podrobného prehodnotenia všetkých predložených podkladových materiálov a vyjadrení zainteresovaných strán. Následne popísal predpokladané vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie záujmového územia podľa súčasného poznania a možných jestvujúcich riešení, zámeru, stanovísk k SOH, z rokovania o určení Rozsahu hodnotenia a časového harmonogramu, verejného prerokovania, Odborného posudku a konzultácií s tým, že tieto vplyvy (negatívne i pozitívne) popísal v nasledovnej špecifikácii: vplyv na obyvateľstvo (lokálne pozitívne vplyvy na obyvateľstvo, globálne pozitívne vplyvy na obyvateľstvo, lokálne negatívne vplyvy na obyvateľstvo, environmentálne zmeny bez vplyvov na obyvateľstvo - obavy obyvateľov), vplyvy na horninové prostredie, nerastné suroviny, geodnamické javy a geomorfologické pomery, vplyvy na klimatické pomery, vplyvy na ovzdušie, vplyvy na povrchové a podzemné vody, vplyvy na pôdu, vplyvy na faunu, flóru a ich biotypy (lokálne vplyvy na vodné ekosystémy medzi Hronským Beňadikom a Tekovskou Breznicou, celkový kumulatívny regionálny vplyv plánovanej sústavy MVE na prúdové ekosystémy stredného Hrona, vplyvy na pobrežné ekosystémy rastlín a živočíchov, vplyvy na biotopy brehových porastov, vplyvy na vtáctvo Hrona a jeho brehových porastov, vplyvy na ostatné skupiny živočíchov, vplyvy na chránené biotypy a chránené druhy rastlín a živočíchov), vplyvy na krajinu, vplyvy na chránené územia, vplyvy na územný systém ekologickej stability, vplyvy na urbárny komplex a využívanie zeme, vplyvy na kultúrne a historické pamiatky, vplyvy na archeologické náleziská, vplyvy na paleontologické náleziská a významné geologické lokality, vplyvy na kultúrne hodnoty nehmotnej povahy, iné vplyvy, posúdenie súladu navrhovanej činnosti s platnou územnoplánovacou dokumentáciou, priestorová syntéza vplyvov činnosti v území (porovnanie realizácie 1. a 2. variantu výstavby MVE z hľadiska najväčších negatívnych a pozitívnych vplyvov). Prvostupňový orgán verejnej správy následne poukázal na komplexné posúdenie očakávaných vplyvov z hľadiska ich významnosti a ich porovnanie s platnými právnymi predpismi vyplývajúce z Odborného posudku, v ktorom boli uvedené z hľadiska významnosti najdôležitejšie negatívne vplyvy a najdôležitejšie environmentálne pozitívne vplyvy a v ktorom sa konštatovalo, že sa nepreukázal nesúlad navrhovanej činnosti s príslušnými ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov. Prvostupňový orgán uviedol, že sa stotožnil so záverom uvedeným v Odbornom posudku, že žiadny z vplyvov navrhovanej činnosti nebol ohodnotený ako významný ani veľmi významný. Ďalej prvostupňový orgán verejnej správy v odôvodnení Záverečného stanoviska uviedol, že počas procesov posudzovania bolo dňa 27.04.2017 doručené stanovisko Výskumného ústavu vodného hospodárstva zo dňa 02.02.2016, ktoré bolo vypracované pre navrhovateľa (ďalší účastník 1/) a týka sa projektu „Malá vodná elektrárň Hronský Beňadik - podklady k žiadosti o primárne posúdenie projektu podľa čl. 4.7 Rámcovej smernice o vode“. Prvostupňový orgán verejnej správy poukázal na obsah uvedeného stanoviska, v ktorom boli popísané vplyvy realizácie projektu na fyzikálne charakteristiky útvarov povrchovej vody alebo zmenu hladiny útvarov podzemnej vody - konkrétne na útvary povrchovej vody SKR 0004 Hron, bol posúdený súčasný stav a určené predpokladané zmeny fyzikálnych charakteristík útvaru po realizácii projektu, vrátane výstavby, bol posúdený pravdepodobný kumulatívny dopad súčasných a novovznikajúcich zmien fyzikálnych charakteristík útvaru po realizácii projektu na jeho ekologický stav. Súčasne boli identifikované kľúčové stavebné objekty SO 02 Hať a štrkový priepust, SO 05 Úpravy koryta pod haťou, ktoré sú situované priamo v koryte toku a SO 04 Úpravy zdrže nad haťou, pričom popísal podrobne jednotlivé vplyvy pri jednotlivých stavebných objektoch s uvedením dôsledku jednotlivých činností, resp. ich vplyvov (pozitívnych resp. negatívnych), s posúdením, či zistené negatívne vplyvy môžu byť alebo budú zmiernené nápravnými opatreniami. Prvostupňový orgán verejnej správy skonštatoval, že v stanovisku bol zhodnotený aj predpokladaný kumulatívny dopad súčasných a novovzniknutých zmien fyzikálnych charakteristík útvaru povrchovej vody SKR 0004 po realizácii projektu na jeho ekologický stav s tým, že v rámci zistených zmien fyzikálnych charakteristík (narušenie pozdĺžnej kontinuity toku/migračné bariéry) identifikovaných počas prípravy 1. cyklu plánov manažmentu a novozistených v rámci prípravy 1. cyklu manažmentu povodí (vzduť zdrže, úpravy koryta pod haťou a pod.) a ich lokalizáciou nad miestom navrhovanej MVE Hronský Beňadik v úseku od rkm 85,3 do rkm 156,850 nemožno túto stavbu posudzovať samostatne, ale musí byť posúdený kumulatívny účinok všetkých existujúcich vplyvov spôsobujúcich zmeny hydromorfologických charakteristík. V rámci 2. cyklu manažmentu povodí boli identifikované nové vplyvy a to MVE Hronská Dúbrava (v prevádzke), MVE Jalná (vydané územné rozhodnutie), MVE Žiar nad Hronom a MVE Hronská Dúbrava. V stanovisku sa neuvažuje priamo s VD Veľké Kozmálovce, ktoré slúži ako

zásobáreň úžitkovej vody pre jadrovú elektrárň Mochovce a ako voda pre závlahy. VD Veľké Kozmálovce patrí medzi stavby, ktoré narušujú pozdĺžnu kontinuitu toku, ako nápravné opatrenie je v zmysle Vodného plánu Slovenska uvedené vybudovanie rybovodu na hati VD Veľké Kozmálovce. Prvostupňový orgán uzavrel, že v stanovisku VÚVH ako odborného pracoviska povereného výkonom primárneho posúdenia významnosti vplyvu realizácie nových rozvojových projektov na stav útvarov povrchovej vody a stav útvarov podzemnej vody na plnenie environmentálnych cieľov sa uvádza, že „na základe uvedených predpokladov Projektovú dokumentáciu „Malá vodná elektrárň Hronský Beňadik“ je potrebné posúdiť podľa čl. 4.7. RSV“. V bode V. Záverečného stanoviska „Celkové hodnotenie vplyvov navrhovanej činnosti na chránené vtáčie územia, územia európskeho významu alebo súvislú európsku sústavu chránených území (NATURA 2000)“ prvostupňový orgán uviedol, že celé riešené územie sa nachádza vo voľnej krajine, nie je v dosahu so žiadnym chráneným vtáčím územím, s územím európskeho významu v zmysle zák. č. 543/2002 Z. z. v hodnotenom území platí 1. stupeň ochrany.

6. V časti VI. Záverečného stanoviska „Rozhodnutie vo veci“ prvostupňový orgán verejnej správy v bode I. uviedol, že súhlasí s realizáciou navrhovanej činnosti MVE Hronský Beňadik za predpokladu splnenia podmienok a realizácie opatrení uvedených v bode VI/3 tohto Záverečného stanoviska. Neurčitosti, ktoré sa vyskytli v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie, je potrebné vyriešiť v ďalšom povoľovacom procese podľa osobitných predpisov. V bode II. „Odsúhlasený variant“ uviedol, že na realizáciu sa odporúča variant navrhovanej činnosti uvedený v rozsahu hodnotenia a správe o hodnotení a v časti II.6 tohto Záverečného stanoviska ako variant č. 2. V bode III. „Opatrenia a podmienky na prípravu, realizáciu a prípadne na ukončenie navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ak je spojené s likvidáciou, sanáciou alebo rekultiváciou vrátane opatrení na vylúčenie alebo zníženie významne nepriaznivých vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny“ uviedol, že na základe predloženej Správy o hodnotení, celkových výsledkov procesu posudzovania vplyvov na životné prostredie, pripomienok a stanovísk k Správe o hodnotení, verejného prerokovania a odborného posudku sa odporúčajú pre etapu prípravy, realizácie a prevádzky navrhovanej činnosti podmienky a opatrenia, ktoré prvostupňový orgán podrobne špecifikoval v bodoch 1 až 68 Záverečného stanoviska. V bode IV. „Požadovaný rozsah poprojektovej analýzy“ prvostupňový orgán s poukazom na § 39 ods. 2 zák. č. 24/2006 Z. z. uviedol, že realizovateľ navrhovanej činnosti je povinný zabezpečiť vykonávanie poprojektovej analýzy v rozsahu uvedenom v cit. zákone a vo vzťahu k charakteru a rozsahu navrhovanej činnosti v rámci poprojektovej analýzy sa odporúča realizovať najmä environmentálny monitoring, hydrogeologický monitoring vplyvu MVE Hronský Beňadik na podzemné vody, monitoring rybovodu a funkčnosti vodáckeho sklzu MVE Hronský Beňadik, krajinnoekologický monitoring MVE Hronský Beňadik a ichtyologický monitoring MVE Hronský Beňadik. Na monitorovanie uvedených zložiek bola navrhovateľovi vypracovaná povinnosť vypracovať samostatný projekt monitoringu, v ktorom zadefinuje monitorovaciu sieť, parametre, interval a metodiku monitoringu, ako aj spôsob vyhodnocovania výsledkov a predkladania správ. Projekt monitoringu je potrebné odsúhlasiť s príslušným orgánom a predložiť ho ako súčasť dokumentácie pre stavebné povolenie. Rozsah a lehotu sledovania a vyhodnocovania určí povoľujúci orgán pri povoľovaní navrhovanej činnosti podľa osobitných predpisov s prihliadnutím na toto Záverečné stanovisko pre navrhovanú činnosť vydané podľa § 37 zákona. Kontrolu dodržiavania podmienok uložených v rozhodnutiach o povolení činnosti vrátane podmienok z procesu posudzovania bude vykonávať príslušný orgán štátnej správy.

7. V bode V. Záverečného stanoviska „Rozhodnutie o akceptovaní alebo neakceptovaní predložených písomných stanovísk k Správe o hodnotení doručených podľa § 35 vrátane odôvodnených písomných pripomienok, ktoré boli doručené verejnosťou“ prvostupňový orgán uviedol, že pri posudzovaní boli zvažované možné negatívne vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie, zdravie obyvateľstva, vrátane možných rizík súvisiacich s realizáciou navrhovanej činnosti. Celkovo bolo prvostupňovému orgánu doručených 25 písomných stanovísk od zainteresovaných subjektov (jedno od fyzickej osoby, štyri stanoviská od občanov, ktoré podpísalo celkovo 34 občanov), Odborný posudok a záznam z verejného prerokovania. Zainteresované subjekty k realizácii navrhovanej činnosti v troch stanoviskách k Správe o hodnotení vyjadrili súhlas s realizáciou navrhovanej činnosti bez pripomienok, v ôsmich stanoviskách bol vyjadrený súhlas s realizáciou navrhovanej činnosti s odporúčením pre následný proces povoľovacích konaní, v jednom stanovisku je požiadavka zosúladiť navrhovanú činnosť v území so

záväznou časťou ÚPN VÚC Banskobystrický kraj s uvedením dotknutých regulatívov, v dvoch stanoviskách je uvádzané, že Správa o hodnotení neobsahuje posúdenie navrhovanej činnosti podľa požiadaviek RSV, v jednom stanovisku je vyjadrený nesúhlas s výstavbou MVE v lokalite Hronský Beňadik s odôvodnením vplyvu MVE na migráciu ichtyofauny, negatívny vplyv na pobrežné ekosystémy rastlín a živočíchov vrátane negatívneho vplyvu na vtáctvo a na okolnosť, že predmetné územie patrí do navrhovaného ÚEV „Stredný tok Hrona“. V jednom stanovisku sa uvádza, že v prípade, že by došlo k realizácii daného stavebného zámeru, ŠOP SR Správa CHKO Štiavnické Vrchy usudzuje, že pre ochranu prírody je najvhodnejším riešením 2. variant z dôvodu, že v rozsiahlejšom spracovaní je riešená problematika predmetov záujmu ochrany prírody, ktoré boli zadefinované v ich stanovisku. Navrhovaná MVE je riešená na hranici navrhovaného ÚEV pre spoločensvá charakteru mokradi, realizáciou MVE by sa zásadne zmenili podmienky pre prúdovité druhy rýb a došlo by k ich ústupu, resp. k ich úplnej degradácii a následnej výmene druhového zloženia v prospech pre tento úsek netypických druhov rýb. Tento subjekt z uvedených dôvodov výstavbu neodporučil. V štyroch stanoviskách sa navrhovaná činnosť neodporúča na realizáciu z viacerých v jednotlivých stanoviskách uvedených dôvodov, subjektívnych názorov, resp. výkladov jednotlivých častí Správy o hodnotení. V jednom stanovisku sa uvádzajú pripomienky k Správe o hodnotení a k jej jednotlivým častiam a prílohám v polohe polemík so závermi prevažne v oblasti ichtyofauny (a k nej v Správe o hodnotení súvisiacej riešenej problematike.) Ďalej prvostupňový orgán uviedol, že dotknutú verejnú zastupujú občania, celkovo sa písomne k SOH vyjadrilo 34 občanov, ktorí v štyroch stanoviskách vyjadrili svoje pripomienky k výstavbe MVE, k hodnoteniu z pohľadu absencie vplyvu hodnotenia sústavy VD na Hrone, vplyvu metanizačného procesu, k zníženiu schopnosti Hrona ako recipientu pre čistiare odpadových vôd, k problematike usadzovania kalov, k finančnej náročnosti niektorých technických riešení, k ľadochodom, k zdvojkolaženiu železnice, k problematike rybochodu, k turisticko-športovému využitiu, k vodáckemu využitiu, k problematike komárov, raka riečneho, k vplyvu na podzemné vody, k problematike monitoringu, bagrovania sedimentov, k vzdialenosti MVE od obce, k možnému vplyvu MVE na navrhované ÚEV. Prvostupňový orgán uviedol, že dôsledne analyzoval každú pripomienku a stanoviská od zainteresovaných subjektov a expertov, pričom opodstatnené pripomienky premietol do Záverečného stanoviska. Ďalej uviedol, že posúdenie sa opieralo aj o samostatné čiastkové analytické prieskumy a posudky, ktoré boli zamerané hlavne na plnenie požiadaviek Rozsahu hodnotenia, pričom uviedol ich zoznam, o.i. medzi týmito materiálmi bolo uvedené aj Stanovisko VÚVH k materiálu „MVE Hronský Beňadik - podklady k žiadosti o primárne posúdenie projektu podľa čl. 4.7. RSV“ vypracované Ing. Q. A., PhD. V bode VII. „Odôvodnenie Záverečného stanoviska vrátane zhodnotenia písomných stanovísk“ prvostupňový orgán verejnej správy v bode 1. „Odôvodnenie rozhodnutia vo veci“ uviedol, že Záverečné stanovisko bolo vypracované podľa § 37 zák. č. 24/2006 Z. z. na základe Odborného posudku vypracovaného podľa § 36 zákona, na základe Správy o hodnotení, stanovísk dotknutých orgánov povoľujúceho a príslušného orgánu k správe, záznamov a z verejného prerokovania navrhovanej činnosti, ďalších informácií získaných v rámci spracovania Odborného posudku a Stanoviska VÚVH z tzv. primárneho posúdenia. Ďalej uviedol, že pri hodnotení podkladov a vypracovaní Záverečného stanoviska postupoval prvostupňový orgán v súlade so zákonom, dôsledne analyzoval každú pripomienku a stanoviská od dotknutých subjektov a verejnosti, zvažoval možné negatívne vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie a zdravie obyvateľstva, vrátane možných rizík z havárií a predpokladajú účinnosť navrhovaných opatrení. Konštatoval, že voči realizácii navrhovanej činnosti neboli vznesené významné opodstatnené námietky zo strany orgánov štátnej správy, povoľujúcich orgánov, odborných inštitúcií a obyvateľov, ktoré by boli dôvodom na zamietavé stanovisko. V priebehu posudzovania boli zvážené možné predpokladané negatívne vplyvy navrhovanej činnosti na životné prostredie, zdravie obyvateľstva, vrátane možných rizík súvisiacich s realizáciou navrhovanej činnosti popísané v SOH a v kapitole IV. tohto Záverečného stanoviska. Zvážili sa všetky riziká navrhovaného variantu z hľadiska vplyvu na životné prostredie, na základe čoho bolo preukázané, že navrhovanú činnosť je možné realizovať podľa predloženého investičného zámeru hodnoteného v SOH. Prvostupňový orgán následne špecifikoval konkrétne dôvody, pre ktoré odporúča realizovať navrhovanú činnosť v odporúčanom variante 2, pričom odporúčaný variant 2 v porovnaní s variantom 1 vyhodnotil ako environmentálne prijateľnejší, pričom uviedol dôvody, ktoré ho viedli k prijatiu uvedeného záveru. Uzavrel, že pri plnení podmienok a navrhnutých opatrení nie sú reálne riziká významných negatívnych dopadov na obyvateľstvo, prírodné prostredie, na zložky životného prostredia. V bode VI.2.

„Odôvodnenie akceptovania alebo neakceptovania predložených písomných stanovísk k SOH doručených podľa § 35 zák. č. 24/2006 Z. z. vrátane odôvodnených písomných pripomienok, ktoré boli doručené dotknutou verejnosťou“ prvostupňový orgán uviedol, že vyjadrenia posudzovateľa k pripomienkam, požiadavkám a návrhom, ktoré sa nachádzajú v stanoviskách dotknutých subjektov posudzovania, sú uvedené v kapitole III.4. tohto Záverečného stanoviska pri každom stanovisku kurzívou, ostatné pripomienky vyplývajúce z predložených stanovísk boli akceptované a zohľadnené v kapitole VI.3. tohto Záverečného stanoviska. Prvostupňový orgán verejnej správy uzavrel, že procese posudzovania bolo preukázané, že realizácia a prevádzkovanie navrhovanej činnosti v odsúhlasenom variante predstavuje akceptovateľný dopad na životné prostredie pri dodržaní podmienok uvedených v kapitole VI.3. tohto Záverečného stanoviska. Pozitívne efekty navrhovanej činnosti prevažujú nad negatívnymi a z environmentálneho, ekonomického aj technického hľadiska je možné považovať navrhovanú činnosť za prijateľnú.

8. Žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia opísal priebeh konania od podania návrhu na posúdenie zámeru navrhovanej činnosti MVE Hronský Beňadik navrhovateľom (ďalší účastník 1/), vrátane výsledku zisťovacieho konania, určenia rozsahu hodnotenia, vypracovania Správy o hodnotení a jej verejného prerokovania. Ďalej uviedol zoznam subjektov, ktoré doručili písomné stanovisko k SOH a poukázal na to, že prvostupňový orgán verejnej správy sa k nim vyjadril v časti III. bod 4. Záverečného stanoviska. Poukázal na obsah Odborného posudku s tým, že odporúčania a závery z Odborného posudku boli využité na vydanie rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy (Záverečné stanovisko). Následne štrukturoval odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak, že opísal podrobne dôvody uvedené v odvolaniach jednotlivých odvolateľov a ku každému priradil vyjadrenie spracovateľa Odborného posudku uvedené v návrhu Záverečného stanoviska, stručné stanovisko prvostupňového orgánu verejnej správy a pri niektorých odvolacích námietkach jednotlivých odvolateľov poukázal na vyjadrenie navrhovateľa (ďalšieho účastníka 1/) a spracovateľa Odborného posudku k odvolaniam. Ďalej žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia doslovne odcitoval obsah písomného vyjadrenia navrhovateľa (ďalší účastník 1/) k odvolaniam účastníkov konania. Následne žalovaný skonštatoval, že na základe preštudovania predloženého spisového materiálu zistil, že zo strany prvostupňového správneho orgánu nedošlo k pochybeniu v celom procese zákona o posudzovaní. Následne k odvolacím námietkam uviedol, že použitie správnej úvahy priamo vyplýva už zo samotnej povahy procesu posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, kde dochádza ku komplexnému posúdeniu navrhovanej činnosti, ktoré sa bezpochyby vykonáva plošne vyhodnocovaním skutočností, námietok, argumentov a štúdií týkajúcich sa možných vplyvov na životné prostredie. Poukázal na to, že prvostupňový orgán v rozhodnutí konštatoval, že pri vydávaní rozhodnutia zväžil stav využitia územia a únosnosť prírodného prostredia, význam očakávaných vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, chránené územia a zdravie obyvateľstva z hľadiska ich pravdepodobnosti, rozsahu a trvania, povahy a rozsahu navrhovanej činnosti, miesta vykonávania navrhovanej činnosti, so zameraním na úroveň spracovania SOH, stanoviská orgánov štátnej správy a samosprávy a odborných organizácií dotknutých navrhovanou činnosťou, výsledku verejného prerokovania, výsledku odborného posudku a po konzultáciách a za súčasného stavu poznania. Žalovaný konštatoval, že súčasná platná legislatíva SR vrátane zákona č. 24/2006 Z. z. ani zákona č. 364/2004 Z. z. nikde nestanovuje, že posúdenie podľa čl. 4.7. RSV má byť súčasťou posudzovania podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Poukázal na to, že MŽP SR vydalo Metodické usmernenie „Postupy pre posudzovanie infraštruktúrnych projektov podľa čl. 4.7. Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/60/ES, ktorou sa ustanovuje rámec pôsobnosti Spoločenstva v oblasti vodnej politiky (marec 2015), v ktorom sa v závere v časti III. Postupy pre OŠVS v rámci posudzovania nových infraštruktúrnych projektov podľa § 16 ods. 6 písm. b/ Vodného zákona (čl. 4.7. RSV) mimo iné uvádza: „Toto posúdenie podľa čl. 4.7. RSV nie je možné stotožňovať s posúdením projektu v rámci procesu EIA podľa zákona č. 24/2006 Z. z. o posudzovaní vplyvov na životné prostredie v znení neskorších predpisov. Tieto procesy posudzovania prebiehajú samostatne a vzájomne sa nenahrádzajú“. Posúdenie podľa čl. 4.7. RSV je proces mimo Správy o hodnotení navrhovanej činnosti a navrhovateľ ho bude riešiť v rámci povolovacích procesov. Žalovaný ďalej konštatoval, že Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/52/EÚ zo dňa 16.04.2014, ktorou sa mení Smernica 2011/92 EÚ o posudzovaní vplyvov určitých verejných a súkromných projektov na životné prostredie, bola aplikovaná do zákona č. 24/2006 Z. z. novelou č. 142/2017 s účinnosťou od

15.06.2017. Prvostupňový orgán vydal Záverečné stanovisko podľa zákona č. 24/2006 Z. z. a to podľa § 65 písm. e/ (zistovacie konania a konania o posudzovaní vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny začaté a právoplatne neukončené pred 01.01.2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31.12.2016 - teda ani AKHEP. Žalovaný ďalej konštatoval, že v zmysle prechodných ustanovení zákona č. 24/2006 Z. z. prvostupňový orgán v konaní postupoval podľa platných ustanovení zákona v čase vydania Rozsahu hodnotenia a v nich nie je definovaný Odborný posudok ako podklad k vydaniu Záverečného stanoviska. Vyhodnotenie kumulatívnych vplyvov je spracované primerane v prílohe č. 2.2.11. v zmysle Rozsahom hodnotenia určenej špecifickej požiadavky č. 2.2.11. V rámci posudzovania konkrétnej MVE je možné posúdiť kumulatívne vplyvy len s existujúcimi projektmi, ktoré sú v jej dosahu. Navyše podľa prílohy III. Smernice EIA sa pri zisťovaní, či sa projekt bude posudzovať, berú do úvahy len projekty existujúce a schválené, ktoré sú v dosahu navrhovanej činnosti, a nie projekty v štádiu prípravy. Okrem toho uvedené „povinnosti“ kumulatívneho posúdenia pre jednotlivý projekt sa týkajú projektov, kde je predpoklad negatívneho pôsobenia na chránené územia, čo nie je prípad posudzovanej MVE. Žalovaný skonštatoval, že Záverečné stanovisko bolo obsahovo vypracované v zmysle prílohy č. 12 zákona č. 24/2006 Z. z. a žalovaný ho považuje za objektívne a odborne spracované, sú v ňom popísané a riešené pozitíva aj negatíva projektu MVE Hronský Beňadik. Boli vypracované odborníkmi s dlhoročnou praxou na základe miestnych prieskumov pozorovaní meraní. Kapitola VI.3. Záverečného stanoviska obsahuje Opatrenia a podmienky na prípravu, realizáciu a prípadne na ukončenie navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, ak je spojené s likvidáciou, sanáciou alebo rekultiváciou, vrátane opatrení na vylúčenie alebo zníženie významne nepriaznivých vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny. Tieto opatrenia obsahujú široké požiadavky verejnosti, zákonných predpisov na ďalšiu povoločnú činnosť a konkrétne aktivity, ktoré majú redukovať negatívny vplyv na životné prostredie.

9. Žalobcovia vo svojej žalobe namietali, že rozhodnutia žalovaného i prvostupňového orgánu verejnej správy sú nezákonné z dôvodu nepreskúmateľnosti a nesprávneho právneho posúdenia vecí.

10. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného i prvostupňového orgánu verejnej správy dospel k záveru, že rozhodnutia sú v namietanom rozsahu nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, a preto sú dané dôvody na ich zrušenie. Poukázal na to, že z ust. § 64 zákona č. 24/2006 Z. z. (v znení účinnom od 01.01.2015 s poukazom na § 65d ods. 3 písm. a/) vyplýva, že na konanie podľa tohto zákona (okrem v tomto ustanovení stanovených prípadov) sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (Správny poriadok). Vo vzťahu k náležitostiam rozhodnutia žalovaného ako odvolacieho orgánu je preto potrebné aplikovať v zmysle § 60a správneho poriadku primerane ust. § 47 správneho poriadku, ktorý v ods. 3 upravuje náležitosti odôvodnenia rozhodnutia tak, že v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Správny súd uviedol, že také odôvodnenie rozhodnutia žalovaného, ako je tomu v preskúvanom prípade, t.j. že žalovaný do stručného odôvodnenia prevezme doslovne argumentáciu navrhovateľa (ďalšieho účastníka 1/) uvedenú v písomnom vyjadrení k odvolaniam žalobcov, bez toho, aby uvedené argumenty prezentoval ako svoju úvahu (alebo minimálne uviedol, že sa stotožňuje s argumentáciou navrhovateľa uvedenou v písomnom vyjadrení k odvolaniam), nespĺňa požiadavky kladené na riadne odôvodnenie rozhodnutia žalovaného. Súhlasil aj s námietkou žalobcov, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia žalovaného je nedostatočné, keď žalovaný štrukturoval rozhodnutie tak, že opísal priebeh administratívneho konania, obsah jednotlivých podkladov prvostupňového rozhodnutia, uviedol citáciu alebo stručný obsah odvolacích dôvodov jednotlivých odvolateľov a k týmto jednotlivým odvolaniam priradil vyjadrenia prvostupňového orgánu verejnej správy, vyjadrenie spracovateľa Odborného posudku, prípadne vyjadrenie navrhovateľa (ďalší účastník 1/), bez toho, aby uviedol, ako sám žalovaný jednotlivé odvolacie námietky odvolateľov posúdil a ako ich vyhodnotil. Pokiaľ žalovaný v odôvodnení napadnutého rozhodnutia neuviedol správnu úvahu, z ktorej by bolo možné zistiť, ako sa žalovaný ako odvolací orgán verejnej správy vysporiadal s jednotlivými odvolacími námietkami účastníkov konania voči prvostupňovému rozhodnutiu orgánu verejnej správy, rozhodnutie neobsahuje zákonom stanovené náležitosti v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku. Pokiaľ žalobcovia v žalobe konkrétne namietali, že žalovaný sa v odôvodnení napadnutého

rozhodnutia vôbec nevyjadril k odvolacím dôvodom žalobcu 2/ (v napadnutom rozhodnutí žalovaného označené ako odvolanie č. 10), správny súd považoval túto námietku za dôvodnú. Žalobca 2/ v odvolaní namietal, že prvostupňový orgán verejnej správy nedodrжал ust. § 3 ods. 2 a § 33 ods. 2 správneho poriadku, pretože neumožnil účastníkom konania vyjadriť sa k podkladom rozhodnutia (konkrétne ku stanovisku VÚVH), ďalej že prvostupňovým rozhodnutím bolo porušené ústavné právo účastníka zakotvené v čl. 44 ods. 2 Ústavy SR, že prvostupňový orgán verejnej správy neuviedol, podľa akého zákona postupoval pri hodnotení podkladov a vypracúvaní Záverečného stanoviska, že prvostupňový orgán verejnej správy sa nevysporiadal s pripomienkami odvolateľa (žalobcu 2/) k Správe o hodnotení (konkrétne namietali nesprávne a neodborné stanovenie kritérií na porovnanie jednotlivých variantov navrhovanej činnosti), ďalej s námietkou funkčnosti resp. nefunkčnosti navrhovaného rybovodu a k jeho schopnosti/neschopnosti eliminovať negatívne vplyvy MVE, s námietkou nesprávnej interpretácie výsledkov viacerých podkladov (napr. ichtyologická štúdia, stanovisko VÚVH) a napokon s námietkou nedostatočného odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia skutočne nie je zrejmé, ako sa žalovaný vysporiadal s vyššie uvedenými odvolacími námietkami žalobcu 2/, pretože v rozhodnutí absentuje akékoľvek vyjadrenie žalovaného k uvedeným námietkam. Rozhodnutie žalovaného nespĺňa preto náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 3 Správneho poriadku, a preto je dôvodná námietka žalobcov, že rozhodnutie žalovaného je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov.

11. Zároveň správny súd považoval za dôvodnú aj námietku žalobcov o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného vo vzťahu ku konkrétnemu vymedzeniu námietsk v bode III.1. žaloby. K odvolacej námietke týkajúcej sa problematiky prebiehajúceho procesu vyhlasovania územia európskeho významu, keď žalobcovia (odvolatelia) namietali, že prvostupňový orgán verejnej správy sa mal v procese posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti zaoberať prebiehajúcim procesom aktualizácie územia európskeho významu podľa Zákona o ochrane prírody, súčasťou ktorého bolo aj navrhnuté Územie európskeho významu „Stredný tok Hrona“, pričom tvrdili, že na toto územie európskeho významu má navrhovaná činnosť vplyv a zasahuje doň vzhľadom k prekryvu plánovaného vzdutia MVE s hranicami predmetného územia, sa žalovaný v napadnutom rozhodnutí vôbec nevyjadril. Obdobne sa žalovaný vôbec nevyjadril k odvolacím námietkam žalobcov, že nemali možnosť oboznámiť sa pred vydaním prvostupňového rozhodnutia s vyjadrením VÚVH, ktoré stanovisko tvorilo podklad prvostupňového rozhodnutia a ktoré obsahovalo závery vyplývajúce zo stanoviska VÚVH k materiálu „MVE Hronský Beňadik - podklady k žiadosti o primárne posúdenie projektu podľa čl. 4.7. RSV“ a že tento postup bol podľa žalobcov v rozpore s § 33 ods. 2 Správneho poriadku. V tejto súvislosti správny súd považoval za potrebné uviesť, že v administratívnom spise sa nenachádza úplné znenie predmetného Stanoviska VÚVH, keď chýbajú str. 2, 4, 6, 8 a 10 tohto stanoviska. Vzhľadom na uvedené správny súd považoval rozhodnutie žalovaného za nedostatočne odôvodnené, pretože nespĺňa náležitosti podľa § 47 Správneho poriadku, čo predstavuje dôvod pre postup podľa § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p.

12. Žalobcovia v žalobe súčasne namietali nepreskúmateľnosť rozhodnutia prvostupňového orgánu verejnej správy (Záverečného stanoviska) s odôvodnením, že niektoré závery sú odôvodnené povrchne a nedostatočným spôsobom. Namietali, že prvostupňový orgán verejnej správy neobjasnil, prečo sa neriadil závermi Správy o hodnotení (aj keď SOH považovali za nedostačujúci podklad pre vydanie rozhodnutia), konkrétne prvostupňový orgán verejnej správy sa nezaoberal časťou X.5.2. SOH, nezvažoval navrhnuté scenáre a kritériá pre zvolenie vhodnosti optimálneho variantu navrhovanej činnosti, bez akejkoľvek prezentovanej úvahy sa priklonil k odsúhlaseniu variantu 2 navrhovanej činnosti, hoci voči nemu vyjadrili zásadný nesúhlas viaceré subjekty. Prvostupňový orgán pritom ignoroval závery vyplývajúce zo SOH a bagatelizoval nesúhlasné stanoviská. Správny súd vyhodnotil uvedenú námietku žalobcov ako dôvodnú. Uviedol, že zákon č. 24/2006 Z.z. vo svojom ust. § 20a formuluje náležitosti Záverečného stanoviska, pričom záverečné stanovisko okrem všeobecných náležitostí rozhodnutia (§ 47 Správneho poriadku) musí obsahovať podľa písm. b/ odôvodnenie záverečného stanoviska vrátane toho, ako sa príslušný orgán vysporiadal s jednotlivými stanoviskami doručenými v priebehu posudzovania vplyvov, ako aj s odborným posudkom podľa § 36 a dôvody odsúhlasenia alebo neodsúhlasenia realizácie navrhovanej činnosti podľa § 37 ods. 5 a prílohy č. 12 časti VII. a podľa písm. c) ďalšie údaje uvedené v prílohe č. 12. Z ust. § 37 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z.

vyplýva, že záverečné stanovisko je výsledkom posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, pričom je rozhodnutím, ktoré je záväzné pre ďalšie povoľovacie konanie. Podľa § 37 ods. 5 zák. č. 24/2006 Z. z. v záverečnom stanovisku príslušný orgán okrem celkového hodnotenia vplyvov navrhovanej činnosti alebo jej zmeny uvedie, či s jej realizáciou súhlasí alebo nesúhlasí, za akých podmienok s ňou súhlasí a v ktorom realizačnom variante, ako aj požadovaný rozsah poprojektovej analýzy (§ 39 ods. 2). Podrobnosti o obsahu záverečného stanoviska sú uvedené v prílohe č. 12 (§ 37 ods. 6).

13. Krajský súd konštatoval, že prvostupňový orgán verejnej správy sa vyššie uvedenými ustanoveniami zákona č. 24/2006 Z. z. vrátane jeho prílohy č. 12 a ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku neriadil. V preskúvanom prípade je zrejmé, že napriek tomu, že prvostupňové rozhodnutie (Záverečné stanovisko) obsahuje 103 strán, pričom jeho štruktúra vyplýva z prílohy č. 12, podstatná časť rozhodnutia (v rozsahu 88 strán) predstavuje základné údaje o navrhovateľovi, popis priebehu posudzovania, vrátane uvedenia podstatného obsahu stanovísk, pripomienok a posudkov predložených k SOH, vrátane stručného stanoviska prvostupňového orgánu verejnej správy k nim, ako aj záverov Odborného posudku a opísania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie, vrátane zdravia, avšak v časti VI. Záverečného stanoviska: Rozhodnutie vo veci bod 5. Rozhodnutie o akceptovaní alebo neakceptovaní predložených písomných stanovísk k SOH doručených podľa § 35, vrátane odôvodnených písomných pripomienok, ktoré boli doručené verejnosťou, prvostupňový orgán verejnej správy uviedol len sumár subjektov, ktoré doručili písomné stanoviská s údajmi, či bol v nich vyjadrený súhlas alebo nesúhlas s navrhovanou činnosťou, prípadne základnou charakteristikou pripomienok, neuviedol však, ktoré z nich vyhodnotil ako opodstatnené a ktoré ako neopodstatnené. Bez uvedenia rozhodnutia, ktoré konkrétne písomné stanoviská resp. pripomienky boli akceptované a ktoré nie, nie je možné považovať túto časť rozhodnutia za riadne odôvodnenú v súlade s požiadavkou stanovenou v prílohe č. 12 a § 20a zák. č. 24/2006 Z. z. Všeobecnú konštatáciu, že „opodstatnené pripomienky sú premietnuté do tohto záverečného stanoviska“ nie je možné považovať za náležité odôvodnenie rozhodnutia o akceptovaní alebo neakceptovaní predložených písomných stanovísk alebo pripomienok. Obdobne v časti VII. Odôvodnenie Záverečného stanoviska, konkrétne bod 1. Odôvodnenie rozhodnutia vo veci, nemožno považovať za riadne odôvodnenie Záverečného stanoviska, a teda za také, ktoré by spĺňalo požiadavky stanovené v prílohe č. 12, § 20a písm. b) zákona č. 24/2006 Z. z. a § 47 správneho poriadku. Práve odôvodnenie rozhodnutia vo veci predstavuje podstatnú zložku (náležitosť) prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy, z ktorej musí byť zrejmé, ktoré skutočnosti boli podkladom rozhodnutia, akými úvahami bol orgán verejnej správy vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku). Z ust. § 20a písm. b) zákona č. 24/2006 Z. z. súčasne vyplýva, že Záverečné stanovisko musí obsahovať o.i. úvahu, ako sa orgán verejnej správy vysporiadal s Odborným posudkom a dôvody odsúhlasenia (alebo neodsúhlasenia) navrhovanej činnosti. Záverečné stanovisko (v príslušnej časti VII.1.) takéto odôvodnenie neobsahuje, pretože neobsahuje rozhodné skutočnosti odôvodňujúce vyslovenie súhlasu s realizáciou navrhovanej činnosti v odsúhlasenom variante 2. Vyhodnotenie jednotlivých variantov navrhovanej činnosti považuje správny súd za nedostatočné, pretože prvostupňový orgán síce uvádza dôvody, pre ktoré odporúča realizovať navrhovanú činnosť v odporúčanom variante 2, zároveň uvádza porovnanie variantu 2 s variantom 1 (vrátane negatívnych a pozitívnych vplyvov jednotlivých variantov), avšak odôvodnenie neobsahuje žiadne úvahy a porovnanie variantov 1 a 2 s variantom 0, teda s variantom, kedy by sa navrhovaná činnosť nere realizovala vôbec. Požiadavka na takéto vyhodnotenie aj vo vzťahu k vyhodnoteniu negatívnych a pozitívnych vplyvov variantu 0 napokon vyplýva aj z rozsahu hodnotenia a zo SOH. Odôvodnenie neobsahuje rozhodné skutočnosti, resp. dôvody odsúhlasenia navrhovanej činnosti vo zvolenom variante 2, predpokladom ktorého rozhodnutia je porovnanie variantu 2, t.j. variantu doporučeného resp. odsúhlaseného a variantu 0 a to tak s uvedením negatívnych vplyvov, ako aj opatrení, ktorými by bolo možné tieto negatívne vplyvy kompenzovať alebo eliminovať, ako aj s uvedením pozitívnych vplyvov navrhovanej činnosti tak v odporúčanom resp. odsúhlasenom variante 2, ako aj vo variante 0 a Rozhodnutie malo obsahovať správnu úvahu resp. argumentáciu prvostupňového orgánu verejnej správy, z ktorej by bolo zrejmé,

prečo dospel k záveru, že práve pozitívne vplyvy odsúhlaseného variantu č. 2 navrhovanej činnosti prevažujú nad pozitívnymi vplyvmi variantu 0 resp. negatívnymi vplyvmi variantu 1. Výhodnotenie výhodnosti zvoleného variantu je nevyhnutné na to, aby mohol byť odôvodnený samotný výrok prvostupňového orgánu verejnej správy, ktorého podstatou je, že po posúdení vplyvov navrhovanej činnosti tento dospel k záveru, že súhlasí s navrhovanou činnosťou práve v tomto variante. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia nie sú takéto údaje uvedené, odôvodnenie obsahuje len porovnanie variantu 2 a variantu 1 v tom zmysle, ako sa navzájom odlišujú. V tejto súvislosti správny súd považuje za potrebné poukázať na to, že konštatovanie prvostupňového orgánu verejnej správy v odôvodnení napadnutého rozhodnutia časť VII.1., že voči realizácii navrhovanej činnosti neboli vznesené významné opodstatnené námietky zo strany orgánov štátnej správy povoľujúcich orgánov, odborných inštitúcií a obyvateľov, ktoré by boli dôvodom na zamietavé stanovisko, jednak nie je konkretizované, a jednak nezodpovedá obsahu v administratívnom spise predložených písomných stanovísk resp. pripomienok niektorých odborných inštitúcií, ako aj zainteresovanej verejnosti vrátane jednotlivých obyvateľov, ktorí vo svojich stanoviskách resp. pripomienkach naopak podľa názoru správneho súdu uviedli významné a opodstatnené námietky voči realizácii navrhovanej činnosti. Podľa názoru správneho súdu prvostupňové rozhodnutie v tejto časti neobsahuje dôvody odsúhlasenia navrhovanej činnosti v doporučenom resp. schválenom variante, keďže neobsahuje tak, ako už bolo vyššie uvedené vyhodnotenie negatívnych a pozitívnych vplyvov, ako aj ich právne posúdenie, vrátane možnosti ich kompenzácie, ako aj porovnanie pozitív a neobsahuje správnu úvahu, prečo dospel prvostupňový orgán verejnej správy k záveru, že odsúhlasený variant 2 je takým variantom, ktorý bude mať najmenšie dopady na životné prostredie vrátane zdravia. Súčasne správny súd uvádza, že pokiaľ prvostupňový orgán verejnej správy v prvostupňovom rozhodnutí v časti VI.5. Záverečného stanoviska neuviedol konkrétne rozhodnutie, ktoré konkrétne stanoviská k SOH vrátane konkrétnych odôvodnených písomných pripomienok, ktoré boli doručené verejnosťou boli akceptované a ktoré akceptované neboli, nie je dostatočne odôvodnené rozhodnutie ani v časti VII.2., keďže prvostupňový orgán verejnej správy síce uvádza, že opodstatnené pripomienky vyplývajúce z predložených stanovísk boli akceptované a zohľadnené v kapitole VI.3. Záverečného stanoviska, avšak v tejto časti neuvádza, ktoré pripomienky vyplývajúce z predložených stanovísk akceptované neboli a z akého dôvodu. Za riadne odôvodnenie tejto časti rozhodnutia nie je možné považovať všeobecné konštatovanie prvostupňového orgánu verejnej správy, že „pozitívne efekty navrhovanej činnosti prevažujú nad negatívnymi a z environmentálneho, ekonomického aj technického hľadiska je možné považovať navrhovanú činnosť za prijateľnú“. Rovnako odkaz na vyjadrenie posudzovateľa nie je možné považovať za riadne odôvodnenie rozhodnutia, pretože takýto odkaz na vyjadrenie posudzovateľa nie je možné považovať za vyjadrenia správnej úvahy prvostupňového orgánu verejnej správy. Pokiaľ je rozhodnutie nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov, takýto nedostatok spravidla bráni posúdeniu dôvodnosti ďalších meritórnych námietok. Vzhľadom na absenciu náležitostí odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného (i prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy), správny súd nemohol dôsledne preskúmať zákonnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k námietke žalobcov týkajúcej sa nesprávneho právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti poukazuje správny súd na judikatúru NS SR, z ktorej vyplýva, že pokiaľ správny súd vysloví zrušujúci dôvod podľa písm. d/ (nepreskúmateľnosť rozhodnutia pre nezrozumiteľnosť alebo pre nedostatok dôvodov), tento zrušujúci dôvod vylučuje súčasne vysloviť aj zrušujúci dôvod pre nesprávne právne posúdenie veci. Napriek uvedenému však správny súd vo vzťahu k námietke nesprávneho právneho posúdenia náležitostí zámeru (žalobcovia namietali neexistenciu dvoch rôznych variantov v zámere) uviedol, že táto námietka je v rozpore s obsahom administratívneho spisu. V žalobcom predloženom zámere sú opísané 2 varianty riešenia navrhovanej činnosti s uvedením ich odlišností, prvostupňový orgán verejnej správy posúdil takto predložený zámer, pričom výsledkom zisťovacieho konania o tomto zámere bolo vydanie rozhodnutia, v ktorom orgán verejnej správy určil, že navrhovaná činnosť uvedená v zámere sa bude posudzovať podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Žalobcovia mali možnosť podať správnu žalobu o preskúmanie tohto rozhodnutia podľa príslušných ustanovení S.s.p., ak mali za to, že takéto rozhodnutie nemalo byť vydané z dôvodu nedostatku zákonom stanovených náležitostí zámeru (neexistencia variantného riešenia, resp. neexistencia dvoch variantov) a že mal byť zvolený postup podľa zákona č. 24/2006 Z. z. (t.j. vrátenie zámeru na doplnenie navrhovateľovi s určením rozsahu a lehoty na jeho doplnenie). Ak však žalobcovia túto skutočnosť (nedostatok náležitostí zámeru vo vzťahu k predpísanej požiadavke minimálne dvoch variantov)

nenamietali a v zisťovacom konaní bolo vydané rozhodnutie, ktorého zákonnosť bola preskúmateľná správnym súdom, pričom žalobcovia tento prostriedok právnej ochrany nevyužili, správny súd v tomto preskúmovacom konaní, ktorého predmetom je preskúmanie zákonnosti Záverečného stanoviska, na túto namietanú skutočnosť nemôže prihliadať. Pokiaľ žalobcovia namietali, že prvostupňové rozhodnutie orgánu verejnej správy (Záverečné stanovisko), konkrétne jeho výrok, obsahuje nevykonateľné opatrenia, keď vykonanie navrhovanej činnosti podmieňuje dohľadom „autorského environmentálneho dozoru“, ktorý nie je ako pojem v zákone definovaný a nie je zrejmé, kto by to mal byť a aké má kompetencie, námietku, že výrok nie je určitý, jasný a zrozumiteľný, správny súd nepovažoval za dôvodnú. Prvostupňový orgán verejnej správy v bode VI.3. Záverečného stanoviska odporučil pre etapu prípravy realizácie a prevádzky navrhovanej činnosti podmienky a opatrenia, o.i. v bode 5: „Správne zapracovanie a naprojektovanie opatrení vyplývajúcich zo záverečného stanoviska vo všetkých etapách projektovania (DUR, DSP a DRS) dať odkontrolovať a odsúhlasiť autorom nápravných environmentálnych opatrení (ďalej len „autorský environmentálny dozor“)“. Z uvedeného je zrejmé, že prvostupňový orgán verejnej správy v Záverečnom stanovisku v cit. opatrení por. č. 5 pod pojmom autorský environmentálny dozor zaviedol „legislatívnu skratku“ pre účely Záverečného stanoviska, pričom obsah tohto pojmu správny súd považoval za dostatočne určitý. Pokiaľ žalobcovia namietali, že Zámer aj Správu o hodnotení vypracovala tá istá osoba, aj túto námietku správny súd považoval za nedôvodnú, pretože zo žiadneho ustanovenia zákona č. 24/2006 Z. z. nevyplýva, že by bol takýto postup v rozpore so zákonom. Z ust. § 31 ods. 2 vyplýva, že navrhovateľ v SOH činností je povinný rozpracovať všetky body uvedené v ods. 1 a v prílohe č. 11 primerane charakteru navrhovanej činnosti alebo jej zmeny, pričom podľa ods. 3 cit. ustanovenia navrhovateľ vykoná hodnotenie činností podľa prílohy č. 11 a rozsahu hodnotenia navrhovanej činnosti určenom podľa § 30 a SOH činností predloží príslušnému orgánu. Napokon, ani samotní žalobcovia v žalobe neoznámili konkrétne ustanovenie zákona č. 24/2006 Z. z., ktoré by takýto postup (t.j. že zámer i SOH vypracovala tá istá osoba) vylučovalo, resp. zakazovalo (napr. ako je to uvedené v ust. § 36 ods. 1 zákona č. 24/2006 Z. z., podľa ktorého odborný posudok navrhovanej činnosti môže vypracovať iba fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je odborne spôsobilá podľa § 61, určená príslušným orgánom. Na vypracovaní odborného posudku sa nemôže podieľať osoba, ktorá sa podieľala na vypracovaní zámeru, správy o hodnotení činnosti alebo oznámenia o zmene navrhovanej činnosti). Vo vzťahu k namietanému nesúladu navrhovanej činnosti s ÚPD VÚC BBSK správny súd uviedol, že predmetom konania podľa zákona č. 24/2006 Z. z., ktorého výsledkom je vydané Záverečné stanovisko, je posudzovanie vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie vrátane zdravia ľudí, pričom podľa § 22 ods. 9 zákona č. 24/2006 Z. z. a prílohy č. 9 bod IV.12 zámer musí obsahovať: „posúdenie súladu navrhovanej činnosti s platnou ÚPD a ďalšími relevantnými strategickými dokumentmi“. Jedná sa teda o jednu z náležitostí zámeru, v ktorej sa má posúdiť súlad s územnoplánovacou dokumentáciou, nevyžaduje sa *expressis verbis* odstránenie prípadného nesúladu navrhovanej činnosti s územnoplánovacou dokumentáciou. Pre vydanie súhlasného Záverečného stanoviska zákon nestanovuje podmienku, že navrhovaná činnosť musí byť v súlade s ÚPD (vyžaduje sa len posúdenie súladu navrhovanej činnosti s ÚPD). Uvedená skutočnosť bude relevantná pre rozhodnutia vydané v následnom povoľovacom konaní (územné rozhodnutie, stavebné povolenie), pričom v prípade, ak navrhovaná činnosť nebude v súlade s ÚPD, resp. s ďalšími strategickými dokumentmi a bude to podmienkou pre vydanie príslušných rozhodnutí, môže to mať za následok nevydanie príslušného rozhodnutia. Pokiaľ žalobcovia namietali, že žalovaný (i prvostupňový orgán verejnej správy) nesprávne právne vyhodnotil vec, keď predložené vyhodnotenie kumulatívnych vplyvov v konaní akceptovali, lebo podľa žalobcov v prílohe č. 2.2.11. SOH nie je vykonané dostatočné vyhodnotenie tejto skutočnosti, správny súd uviedol, že zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného (i prvostupňového rozhodnutia orgánu verejnej správy) nebolo možné na základe uvedenej námietky posúdiť, keďže príloha č. 2.2.11. k SOH sa v administratívnom spise predloženom žalovaným nenachádza. Napokon vo vzťahu k námietke žalobcov, že prvostupňový orgán verejnej správy mal vziať do úvahy skutočnosť, že v čase posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti na životné prostredie prebiehal súbežne proces vyhlasovania území európskeho významu (o.i. Územie európskeho významu „Stredný tok Hrona“), avšak v Záverečnom stanovisku sa touto skutočnosťou prvostupňový orgán verejnej správy nezaoberal, správny súd uviedol, že touto odvolacou námietkou sa nemohol zaoberať, keďže žalovaný sa touto odvolacou námietkou žalobcov v odôvodnení napadnutého rozhodnutia nezaoberal, a preto nie je zrejmé, ako túto skutočnosť na základe podaných odvolaní posúdil. V tejto

súvislosti správny súd pre úplnosť uviedol, že pre posúdenie zákonnosti postupu a rozhodnutia orgánu verejnej správy je nevyhnutné, aby správny súd mal k dispozícii administratívny spis žalovaného i prvostupňového orgánu verejnej správy. Správnomu súdu však bol predložený neúplný administratívny spis, keďže v administratívnom spise sa nachádza Správa o hodnotení zámeru navrhovanej činnosti, avšak bez niektorých príloh, v ktorých je uvedené riešenie, konkrétne chýbajú, resp. neboli pripojené čiastkové správy o hodnotení vplyvov: príloha č. 2.2.10. Posúdenie súladu MVE s koncepciou HEP, č. 2.2.11. Štúdiá kumulatívnych vplyvov MVE, č. 2.2.12. Výhodnotenie splnenia posudzovania podľa čl. 4.7. RSV, č. 2.2.17. Vplyv MVE na migračný biokoridor, a teda správny súd sa nemohol oboznámiť s obsahom týchto príloh a následne preskúmať rozhodnutie žalovaného (v spojení s prvostupňovým rozhodnutím orgánu verejnej správy) vo vzťahu k niektorým parciálnym námietkam žalobcov týkajúcim sa nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Pokiaľ žalobcovia namietali, že prvostupňový orgán verejnej správy postupoval v rozpore s ust. § 33 ods. 2 Správneho poriadku, podľa ktorého má účastník konania právo vyjadriť sa ku všetkým podkladom rozhodnutia, k spôsobu ich zistenia, prípadne navrhnúť ich doplnenie, keď žalobcovia nemali možnosť oboznámiť sa so stanoviskom VÚVH k materiálu „MVE Hronský Beňadik - podklady k žiadosti o primárne posúdenie projektu podľa čl. 4.7. RSV zo dňa 06.02.2016“ a jeho závermi, ktoré stanovisko bolo doručené prvostupňovému orgánu verejnej správy 27.04.2017 (t.j. tesne pred vydaním Záverečného stanoviska) a ktoré tvorilo jeden z podkladov Záverečného stanoviska, správny súd vyhodnotil túto námietku ako dôvodnú, keď z administratívneho spisu nevyplýva, že by prvostupňový orgán verejnej správy umožnil žalobcom ako účastníkom konania oboznámiť sa s týmto stanoviskom, ani to, že by im bol predmetné stanovisko doručil. Predmetné stanovisko je odcitované v Záverečnej správe (prvostupňové rozhodnutie) a až doručením tohto prvostupňového rozhodnutia sa mohli žalobcovia oboznámiť s jeho obsahom. Takýmto postupom došlo k podstatnému porušeniu ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy (§ 33 ods. 2 Správneho poriadku), ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, čo predstavuje dôvod pre postup podľa § 191 ods. 1 písm. g) S.s.p. Navyše v administratívnom spise sa nachádza len časť predmetného stanoviska, konkrétne len jeho nepárne strany (t.j. párne strany č. 2, 4, 6, 8 a 10 stanoviska chýbajú). V tomto kontexte neobstojí ani argumentácia žalovaného prezentovaná vo vyjadrení k žalobe, že postup prvostupňového orgánu verejnej správy nemohol mať vplyv na práva účastníkov konania, keďže mali právo podať proti Záverečnému stanovisku odvolanie, resp. mali právo podať správnu žalobu o preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného.

15. Proti tomuto rozsudku podal ďalší účastník 1. Hydro Development s.r.o. kasačnú sťažnosť. Namietal, že rozsudok nemá oporu v administratívnom spise, nakoľko pri oboznámení sa s ním nezistil, že by akákoľvek jeho časť nebola kompletná. Ďalej uviedol, že skutkové závery rozhodnutia krajského súdu o nemožnosti preskúmania hodnotiaceho procesu orgánov verejnej správy nemajú oporu v žiadnych konkrétnych zisteniach a porušeníach príslušných právnych predpisov, pretože žalobcami tvrdené vady rozhodnutí nie sú dané. Napadnuté rozhodnutie je výsledkom rozsiahleho procesu, nadväzujúceho na predchádzajúce stanoviská a posudzovania, preto žalobné dôvody uplatnené žalobcami sú v rozpore s požiadavkami predpokladanými S.s.p. pre to, aby došlo k zrušeniu rozhodnutí. Ako hlavný dôvod kasačnej sťažnosti uviedol nesprávne právne posúdenie spočívajúce v extenzívnom výklade žalobných dôvodov vo vzťahu k výsledku posudzovania a hodnotenia žiadosti sťažovateľa v konaní na správnom orgáne prvého stupňa. Považoval za neakceptovateľné, aby sa žalovaný nemohol vysporiadať s odvolacími dôvodmi (rovnako tak činia odvolacie súdy) odkazom na textáciu rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, resp. iných podkladov. Odôvodnenie krajského súdu v tejto časti popiera bežnú prax a je v rozpore s § 59 ods. 2 správneho poriadku v nadväznosti na § 47 ods. 3 správneho poriadku, nakoľko nič neukladá žalovanému, aby postupoval inak, než sám učinil. Ďalej poukázal na to, že v čase rozhodnutia neexistovalo „územie európskeho významu“, ktorú skutočnosť už aj samotní žalobcovia potvrdili. Uvedenú žalobnú námietku tak nebolo možné považovať za dôvodnú. Mal za to, pokiaľ ide o podklad - vyjadrenie VÚVH toto nebolo predložené ako samostatný podklad rozhodnutia, ale výlučne ako podklad k Správe o hodnotení, t.j. ako podklad podkladu, napriek skutočnosti, že správny orgán ho v záverečnom stanovisku uvádza. Je pritom zrejmé, že tieto skutočnosti nemohli a nemali vplyv na rozhodovaciu činnosť správneho orgánu vo vzťahu k meritu

rozhodovacieho procesu. Rovnako poukázal na to, že porovnanie jednotlivých variantov s variantom 0, t.j. s tým, aby sa nerealizovala navrhovaná činnosť vyjadrený je, pretože variant 0 je „status quo“ a teda rozdiel je práve výsledok prípadných ostatných variantov. Nakoľko ani z ustanovení, ktoré uvádzali žalobcovia, nevyplývajú kvalitatívne a kvantitatívne náležitosti, ktoré by mal návrh spĺňať tak, aby bolo definované variantné riešenie „podľa názoru žalobcu“ v súlade s predmetnou právnou úpravou, resp. a contrario, v prípade neexistencie týchto náležitostí by bolo možné určiť, či dané variantné riešenie je nedostatočné. Ďalej uviedol, že časť týkajúca sa posúdenia podľa bodu 4.7. RSV je síce spôsobilá vzbudiť dojem, že sa jedná o podklad rozhodnutia, avšak vzhľadom na rozdielnosť posudzovania vo vzťahu k štádiu realizácie projektovej činnosti - t.j. posudzovanie až v rámci povolovacích činností je zrejmé a nepochybné, že tieto skutočnosti nemali vplyv na rozhodovaciu činnosť správneho orgánu v zmysle zákona č. 24/2006 Z. z. V súvislosti so závermi krajského súdu týkajúcimi sa použitia správnej úvahy dal do pozornosti judikatúru súdov, napr. sp. zn. 8Sžh/2/2010, v zmysle ktorej správna úvaha je v súlade so zákonom vtedy, ak závery správneho orgánu sú logické, neodporujú skutkovým zisteniam a sú odôvodnené. Žiadal preto, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie.

16. Žalobcovia vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti sa nestotožnili s názorom, že je možné koncipovať odôvodnenie rozhodnutia o odvolaní doslovným prebratím argumentov prvostupňového orgánu a navrhovateľa ako účastníka konania. Takýto postup je v rozpore s ust. § 47 ods. 2 v spojení s § 60a správneho poriadku. Odvolací orgán svojím postupom úplne rezignoval na svoju úlohu, danú mu v ust. § 59 ods. 1 správneho poriadku. Ďalej poukázali na to, že skutkový základ vyhlasovania navrhovaného chráneného územia „Stredný tok Hrona“ nepochybne súvisí s navrhovanou malou vodnou elektrárnou a touto otázkou sa orgány verejnej správy mali v procese posudzovania vplyvov na životné prostredie zaoberať a nemali ju ignorovať. Argumentáciu sťažovateľa ohľadom podkladu rozhodnutia, ktorým boli aj „Závery vyplývajúce zo stanoviska VÚVH k materiálu „Malá vodná elektrárň Hronský Beňadik - podklady k žiadosti o primárne posúdenie projektu podľa čl. 4.7. rámcovej smernice o vode: zo dňa 6.2.2016“ považovali žalobcovia za účelovú, keď je nepochybné, že prvostupňový orgán považoval tieto závery za poklad svojho rozhodnutia, nakoľko ich ako podklad uviedol vo svojom rozhodnutí. S argumentáciou sťažovateľa by bolo možné súhlasiť iba v prípade, ak by prvostupňový orgán tieto závery nepovažoval za podklad pre vydanie rozhodnutia. Taktiež poukázali na odôvodnenie rozsudku krajského súdu týkajúce sa absencie vyhodnotenia a porovnania odsúhlaseného variantu s nulovým variantom z hľadiska jej vplyvov na životné prostredie. Mali za to, že uvedený dôvod sa netýka kvalitatívnych a kvantitatívnych náležitostí jednotlivých variantov z hľadiska zákonných požiadaviek, ako sa mylne domnieval sťažovateľ, ale týka sa absencie vyhodnotenia nulového variantu z pohľadu výsledku posudzovania vplyvov na životné prostredie, Prítom samotná správa o hodnotení činnosti, ako najdôležitejší podklad rozhodnutia v procese posudzovania túto úvahu výslovne vyžadovala. S poukazom na uvedené preto žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol.

17. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako súd kasačný, postupom podľa § 452 a nasl. S.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 455 S.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 S.s.p.).

18. Podľa § 6 ods. 1 S.s.p., správne súdy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

19. Podľa § 438 ods. 1 S.s.p., kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského súdu.

20. Podľa § 454 S.s.p., na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti

napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

21. Predmetom konania o kasačnej sťažnosti bol rozsudok krajského súdu, ktorým podľa § 191 ods. 1 písm. d) a g) S.s.p. rozhodnutie žalovaného č. OU-BB- OOP3-2017/023141-005 zo dňa 24.10.2017 a rozhodnutie prvostupňového orgánu verejnej správy č. OU-ZC-OSZP-2017/000181 zo dňa 25.05.2017 zrušil a vec vrátil prvostupňovému orgánu verejnej správy na ďalšie konanie.

22. Žalovaný napadnutým rozhodnutím odvolanie účastníkov (špecifikovaných vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia žalovaného orgánu verejnej správy) podľa § 59 ods. 2 správneho poriadku zamietol a rozhodnutie orgánu verejnej správy prvého stupňa, ktorým na základe výsledku procesu posudzovania podľa § 37 zákona č. 24/2006 Z. z. v súlade s § 46 a § 47 správneho poriadku vydal záverečné stanovisko pre sťažovateľa k výstavbe a následne prevádzke navrhovanej činnosti „ Malá vodná elektrárň Hronský Beňadik“na rieke Hron v r. km 85,3, v k.ú. O. potvrdil.

23. Vychádzajúc z dôvodov kasačnej sťažnosti sa kasačný súd primárne zaoberal námietkou sťažovateľa týkajúcou sa záveru krajského súdu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia žalovaného, ktorý záver viedol správny súd k zrušeniu rozhodnutia postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d) S.s.p. Sťažovateľ nestotožňujúc sa s názorom krajského súdu považoval za neakceptovateľné, aby sa žalovaný nemohol vysporiadať s odvolacími dôvodmi (keď rovnako tak činia odvolacie súdy) odkazom na textáciu rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, resp. iných podkladov. Odôvodnenie krajského súdu podľa jeho názoru v tejto časti popiera bežnú prax a je v rozpore s § 59 ods. 2 správneho poriadku v nadväznosti na § 47 ods. 3 správneho poriadku, keďže nič neukladá žalovanému, aby postupoval inak, než sám učinil. Kasačný súd túto námietku sťažovateľa nepovažoval za dôvodnú. V prvom rade je potrebné uviesť, že za nedostatočne odôvodnené sa okrem iného považuje aj rozhodnutie alebo opatrenie, ak z jeho obsahu nie je zrejmé, aké úvahy viedli orgán verejnej správy pri vyhodnotení dokazovania, pri právnom posúdení veci atď. Zákonná úprava odôvodnenia správneho rozhodnutia je vymedzená v ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku, pričom v súlade s § 60a správneho poriadku sa vzťahuje i na rozhodnutia vydané v odvolacom administratívnom konaní. Zákonodarcia v ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku stanovil rozsah, v akom je správny orgán povinný svoj výrok odôvodniť tak, že v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Zároveň z ust. § 59 ods. 1 správneho poriadku vyplýva, že odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu. Z uvedeného vyplýva, že orgán verejnej správy rozhodujúci o opravnom prostriedku je povinný v odôvodnení svojho rozhodnutia presvedčivým a zrozumiteľným spôsobom predostrieť účastníkom konania vlastné úvahy, ktoré ho viedli k rozhodnutiu o opravnom prostriedku vrátane vyhodnotenia a posúdenia ne/dôvodnosti odvolacích námietok. I podľa názoru kasačného súdu postup žalovaného pri odôvodnení jeho rozhodnutia z hľadiska dodržania zákonnom stanovených kritérií na odôvodnenie rozhodnutia nemohol obstať, keď v odôvodnení iba mechanicky popísal priebeh administratívneho konania, uviedol podklady prvostupňového rozhodnutia, odvolacie dôvody a k týmto odvolaniam pričlenil vyjadrenia prvostupňového orgánu verejnej správy, spracovateľa Odborného posudku a navrhovateľa (sťažovateľa). Vloženie predmetných vyjadrení do odôvodnenia rozhodnutia nemožno považovať za prezentáciu vlastných úvah, ktoré žalovaného viedli k záveru o nedôvodnosti odvolacích námietok. Kasačný súd v tejto súvislosti považuje za potrebné poznamenať, že rozhodnutie orgánu verejnej správy rozhodujúceho o opravnom prostriedku, ktorý sa v časti svojho rozhodnutia stotožní so závermi orgánu verejnej správy prvého stupňa, na tieto závery odkáže, vysloví s nimi súhlas a do svojho rozhodnutia ich prevezme nie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. V predmetnej veci však z odôvodnenia rozhodnutia žalovaného nielenže nevyplývajú jeho vlastné úvahy, ktorého ho viedli k vydaniu rozhodnutia, ale ani to, či prevzaté argumenty prvostupňového správneho orgánu a ďalších subjektov považuje za také, s ktorými sa stotožňuje a z tohto dôvodu na ne odkazuje. Uvedený postup žalovaného tak vyvoláva u účastníkov konania, ktorí využili právo podať opravný prostriedok oprávnené pochybnosti o tom, či bol naplnený účel odvolacieho konania, t.j. či došlo k preskúmaniu nimi napadnutého rozhodnutia tak ako to predpokladá § 59 ods. 1 správneho poriadku.

24. Sťažovateľ ďalej namietal, že v čase rozhodnutia správneho orgánu neexistovalo „územie európskeho významu“, ktorú skutočnosť už aj samotní žalobcovia potvrdili a preto uvedenú žalobnú námietku nebolo možné považovať za dôvodnú. Kasačný súd k tejto námietke uvádza, že podľa právneho názoru žalobcov sa mal prvostupňový orgán verejnej správy v procese posudzovania vplyvov navrhovanej činnosti zaoberať prebiehajúcim procesom aktualizácie území európskeho významu podľa Zákona o ochrane prírody, súčasťou ktorého bolo aj navrhnuté Územie európskeho významu „Stredný tok Hrona“. Tvrdili, že na toto územie európskeho významu má navrhovaná činnosť vplyv a zasahuje doň vzhľadom k prekryvu plánovaného vzdutia MVE s hranicami predmetného územia, pričom žalovaný sa k tejto námietke vôbec nevyjadril. V tejto spojitosti je potrebné poukázať na to, že dôvodom, ktorý správny súd viedol k záveru o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia bola práve skutočnosť, že v jeho odôvodnení absentovalo posúdenie a vyhodnotenie tejto námietky. Inými slovami krajský súd tento záver nezaložil na vecnom posúdení námietky týkajúcej sa existencie Územia európskeho významu „Stredný tok Hrona“ a možných negatívnych vplyvov navrhovanej činnosti naň, ale na nedostatku odôvodnenia správneho rozhodnutia v tejto časti. Navyše tým, že žalovaný sa s touto námietkou žiadnym spôsobom nevysporiadal, nebolo ani možné pristúpiť k preskúmaniu správnosti právneho posúdenia tejto otázky žalovaným. Krajský súd pri vyhodnotení vyššie uvedenej žalobnej námietky ako dôvodnej preto postupoval správne.

25. Sťažovateľ taktiež vytýkal krajskému súdu nesprávne právne posúdenie a vyhodnotenie ako dôvodnej námietky žalobcov, ktorou namietali, že orgán verejnej správy prvého stupňa nepostupoval v súlade s ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku, keď im neumožnil oboznámiť sa s vyjadrením VÚVH k materiálu „MVE Hronský Beňadik - podklady k žiadosti o primárne posúdenie projektu podľa čl. 4.7. RSV zo dňa 06.02.2016“ a jeho závermi, ako jedného z pokladov pre vydanie Záverečného stanoviska. Kasačný súd v tejto súvislosti uvádza, že v zmysle § 33 ods. 2 správneho poriadku je správny orgán povinný dať účastníkom konania a zúčastneným osobám možnosť, aby sa pred vydaním rozhodnutia mohli vyjadriť k jeho podkladu i k spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie. V predmetnej veci je nepochybné, že orgán verejnej správy prvého stupňa si v konaní obstaral okrem iného aj vyjadrenie VÚVH, týkajúce sa posúdenia navrhovaného projektu podľa čl. 4.7 smernice 2000/60/ES, keď toto posúdenie malo byť aj v zmysle samotného Záverečného stanoviska podmienkou/odborným podkladom pre povoľovacie konanie - rozhodovanie o umiestnení stavby, t.j. ďalšie štádium konania, nadväzujúce na posudzovacie konanie podľa zákona č. 24/2006 Z. z. Posúdenie navrhovanej činnosti podľa čl. 4.7 smernice 2000/60/ES sa tak nerealizovalo v predmetnom konaní, t.j. v režime zákona č. 24/2006 Z. z. Z tohto hľadiska preto vyjadrenie VÚVH pokiaľ ide o požiadavku na posúdenie projektu podľa čl. 4.7 smernice 2000/60/ES nemalo a ani nemohlo mať žiaden vplyv na výsledok posudzovacej činnosti orgánu verejnej správy prvého stupňa ako takej. Kasačný súd nespochybňuje, že správny orgán vo svojom rozhodnutí - záverečnom stanovisku ako jeden z podkladov uviedol aj vyjadrenie VÚVH, ktoré sa týkalo posúdenia projektu podľa čl. 4.7 smernice 2000/60/ES, keď potrebu tohto posúdenia formuloval ako súčasť (následných) opatrení spojených s realizáciou navrhovanej činnosti. Správny orgán tak pri vydaní záverečného stanoviska zohľadnil aj vyjadrenie VÚVH, avšak pre vydanie rozhodnutia - záverečného stanoviska vo veci posúdenia navrhovanej činnosti podľa zákona č. 24/2006 Z. z. z vyššie uvedených dôvodov nebol takým podkladom, ktorý by mal vplyv na výsledok tohto posudzovacieho procesu. Za tohto stavu preto nedoručenie vyjadrenia VÚVH žalobcom nebolo možné považovať za takú vadu, ktorá by mala závažný negatívny dopad na práva žalobcov a sama o sebe by zakladala dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia. Kasačný súd sa preto v tomto smere nestotožnil s argumentáciou správneho súdu týkajúcou sa porušenia § 33 ods. 2 správneho poriadku, v ktorom vzhľadom na dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia podľa § 191 ods. 1 písm. g) S.s.p. Rovnako je však potrebné uviesť, že pokiaľ toto pochybenie orgánu verejnej správy prvého stupňa žalobcovia namietali v odvolacom konaní, bolo povinnosťou žalovaného sa touto námietkou vo svojom rozhodnutí zaoberať.

26. Záverom musel kasačný súd prisvedčiť argumentácii krajského súdu, ktorý za nedostatočne odôvodnené považoval vyhodnotenie a porovnanie schváleného variantu s tzv. nulovým variantom, t.j. posúdenie a vyhodnotenie navrhovanej činnosti z hľadiska jej vplyvov na životné prostredie v prípade, ak

by nedošlo k jej realizácii. Táto požiadavka vyplývala zo samotnej správy o hodnotení, ako podkladu pre vydanie záverečného stanoviska, keď z jej obsahu vyplynul ako do úvahy prichádzajúci aj nulový variant. Orgány verejnej správy vo svojich odôvodneniach však nepredostreli v tejto súvislosti žiadne úvahy, ktoré ich viedli k uprednostneniu schváleného variantu pred nulovým variantom, s ktorým výslovne počítala aj správa o hodnotení. Inými slovami pokiaľ orgány verejnej správy pri posúdení navrhovanej činnosti z hľadiska vplyvov na životné prostredie uprednostnili odsúhlasený variant, bolo namieste zdôvodniť i to, z akých dôvodov prevážil záujem na realizácii navrhovanej činnosti, resp. pozitívny vplyv na výrobe elektrickej energie nad možnými negatívnymi dopadmi vyplývajúcimi z tejto činnosti.

27. Kasačný súd po vyhodnotení kasačných dôvodov sťažovateľa vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa v zásade odchytil od logických argumentov a relevantných právnych záverov vo veci samej, spolu so správnym poukazom na právnu úpravu vzťahujúcu sa k predmetu konania, uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Kasačný súd preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 S.s.p. zamietol.

28. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 467 ods. 1 S.s.p. a analogicky podľa § 167 ods. 1 S.s.p. tak, že v kasačnom konaní úspešným žalobcom priznal náhradu trov kasačného konania voči sťažovateľovi. Kasačný súd tak vychádzal z uplatnenia zásady úspechu v konaní, keď sťažovateľ (ako ďalší účastník 1.) v kasačnom konaní úspešný nebol (jeho kasačná sťažnosť bola zamietnutá) a preto mu právo na náhradu trov kasačného konania neprináleží. Vzhľadom na to, že sa domáhal zrušenia rozsudku krajského súdu, ktorým bolo vyhovené žalobcom nemožno dospieť inému záveru, ako tomu, že v kasačnom konaní vystupoval sťažovateľ na strane žalovaného proti žalobcom. Z tohto hľadiska boli teda žalobcovia v kasačnom konaní úspešní a preto im vzniklo právo voči sťažovateľovi na náhradu trov kasačného konania. Naopak žalovaný, ktorý v konaní pred krajským súdom neuspel, v kasačnom konaní procesne úspešný nebol a právo na náhradu trov kasačného konania mu neprináleží. Ďalším účastníkom kasačný súd náhradu trov kasačného konania s poukazom na § 467 ods. 1 S.s.p. v spojení s § 169 S.s.p. nepriznal, nakoľko im v kasačnom konaní nebola uložená povinnosť, s plnením ktorej by im trovy kasačného konania vznikli.

29. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky prijal rozsudok jednomyselne (§ 139 ods. 4 S.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.